

दानियलको पुस्तक - एक सय अठारौँ

यरूशलेमप्रति भविष्यसूचक चेतावनी: अन्त-समयका घटनाहरूको एक प्रतीकात्मक चित्रण

Jeff Pippenger

2024-03-05

यरूशलेमका सडकहरूमा “आउँदै-जाँदै शहरमाथि आउन लागेका विपत्तिहरूको घोषणा गर्ने” मानिसद्वारा घोषणा गरिएको ६३ देखि ७० वर्षसम्मको सात वर्ष चेतावनीलाई, पहिले ख्रीष्टको सेवकाइमा तीन वर्ष र आधा, अनि त्यसपछि चेलाहरूको सेवकाइमा तीन वर्ष र आधा गरी, यरूशलेमलाई दिइएको चेतावनीद्वारा पूर्वछायित गरिएको थियो। अघिल्ला लेखहरूले पहिल्यै देखाइसकेका छन् कि यरूशलेमको विनाश कूसको समयमा, वा पछि स्तिफनसलाई ढुंगाले हानेर मारिएको बेला, ल्याउन सकिन्थ्यो; तर परमेश्वरको दीर्घसहनशीलताले शहर र जनतामाथिको उहाँको न्यायलाई स्थगित गर्‍यो।

“र जसको माथि यो पर्छ, त्यसलाई चूर्णचूर्ण पारिदिनेछ।” ख्रीष्टलाई अस्वीकार गर्ने मानिसहरूले चाँडै नै आफ्नो सहर र आफ्नो राष्ट्र नष्ट भएको देख्नुपर्ने थियो। तिनीहरूको महिमा टुक्राटुक्रा पारिने थियो, र हावाअगाडि उड्ने धूलोजस्तै छरपस्ट पारिने थियो। अनि यहूदीहरूलाई नष्ट गर्ने कुरा के थियो? त्यही चट्टान थियो, जसको माथि तिनीहरूले निर्माण गरेका भए, त्यो तिनीहरूको सुरक्षा हुनेथियो। त्यो त तुच्छ ठहराइएको परमेश्वरको भलाइ, तिरस्कृत धार्मिकता, र उपेक्षित कृपा थियो। मानिसहरूले आफूलाई परमेश्वरको विरोधमा उभ्याए, र जे कुरा तिनीहरूको उद्धार हुन सक्थ्यो, त्यही तिनीहरूको विनाशमा परिणत भयो। जीवनका निम्ति परमेश्वरले नियुक्त गर्नुभएको सबै कुरा तिनीहरूले मृत्युकै निम्ति भएको पाए। यहूदीहरूले ख्रीष्टलाई कूसमा चढाउँदा त्यसैमा यरूशलेमको विनाश समाविष्ट थियो। कलवरीमा बगाइएको रगत नै त्यो भारी थियो, जसले तिनीहरूलाई यस संसारका निम्ति र आउने संसारका निम्ति पनि विनाशतर्फ डुबायो। परमेश्वरको अनुग्रहलाई अस्वीकार गर्नेहरूमाथि न्याय पर्ने त्यो महान् अन्तिम दिनमा पनि यस्तै हुनेछ। ख्रीष्ट, तिनीहरूको ठेस लाग्ने चट्टान, तब तिनीहरूका सामु प्रतिशोध लिने पर्वतका रूपमा प्रकट हुनुहुनेछ। उहाँको मुखमण्डलको महिमा, जो धर्मीहरूका निम्ति जीवन हो, दुष्टहरूका निम्ति भस्म पार्ने आगो हुनेछ। अस्वीकार गरिएको प्रेम, तिरस्कृत अनुग्रहका कारण पापी नष्ट हुनेछ।

“धेरै दृष्टान्तहरू र बारम्बारका चेतावनीहरूद्वारा, परमेश्वरका पुत्रलाई अस्वीकार गर्नुको परिणाम यहूदीहरूका लागि के हुने थियो भन्ने येशूले देखाउनुभयो। यी वचनहरूमा उहाँले प्रत्येक युगका ती सबैलाई सम्बोधन गरिरहनुभएको थियो, जसले उहाँलाई आफ्नो उद्धारकर्ताका रूपमा ग्रहण गर्न अस्वीकार गर्छन्। हरेक चेतावनी उनीहरूकै लागि हो। अपवित्र बनाइएको मन्दिर, आज्ञा नमान्ने छोरा, झूटा खेतालाहरू, तिरस्कार गर्ने निर्माणकर्ताहरू—यी सबैको समतुल्य प्रत्येक पापीको अनुभवमा पाइन्छ। जबसम्म उसले पश्चात्ताप गर्दैन, तिनीहरूले पूर्वछायाँ दिएको विनाश उसको पनि हुनेछ।” द डिजायर अफ एजेस, 600.

सात वर्षको त्यो अवधि, जसमा त्यस मानिसले यरूशलेमलाई साक्षी दियो, पहिलो घेराबन्दीमा एक हजार दुई सय साठी दिनका दुई समान अवधिमा विभाजित गरिएको थियो। ती सात वर्षहरूले यरूशलेमको विनाशलाई प्रतिनिधित्व गर्थे, र ख्रीष्ट तथा चेलाहरूको सेवकाइका सात वर्षहरूले यरूशलेमको विनाशको आरम्भलाई प्रतिनिधित्व गर्थे, र येशूले सधैं अन्त्यलाई आरम्भद्वारा दृष्टान्तित गर्नुहुन्छ। ती सात वर्षहरू उत्तरी राज्यमाथि आएका “सात समय”द्वारा पनि पूर्वरूपित गरिएका थिए, जुन एक हजार दुई सय साठी वर्षका दुई समान अवधिमा विभाजित गरिएको थियो।

जब आधुनिक रोमले मूर्तिपूजक र पोपीय रोमले शाब्दिक तथा आत्मिक यरूशलेमलाई कुल्चिएको इतिहास दोहोर्‍याउँछ, र जब आधुनिक रोमले सन् 63 देखि सन् 70 सम्मका वर्षहरूमा त्यस मानिसद्वारा दिइएका चेतावनीका दुई कालखण्डहरूको इतिहास दोहोर्‍याउँछ, अनि जब आधुनिक रोमले ख्रीष्ट र चेलाहरूले साढे तीन वर्षसम्म यरूशलेमभित्र र बाहिर हिँडडुल गरेका दुई कालखण्डहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको इतिहास दोहोर्‍याउँछ, तब दुई

पृथक् कालखण्डहरू प्रकट हुनेछन्, यद्यपि अन्तिम दिनहरूमा “समय अब रहेन।”

ती दुई अवधिमध्ये अन्तिम अवधि प्रतीकात्मक बयालीस महिना हो, जसमा आधुनिक रोमले चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था द्वारा आफ्नो घातक घाउ निको भएपछि विश्वासीहरूमाथि आफ्नो अन्तिम सतावट पूरा गर्छ। त्यो प्रतीकात्मक बयालीस महिना ती दुई अवधिमध्ये दोस्रो हो, र यही आधुनिक रोममाथिको कार्यान्वयनात्मक न्यायको अवधि हो। त्यो अवधिभन्दा अघि लाओडिसियाई एड्भेन्टवादभित्र जीवितहरूको अनुसन्धानात्मक न्याय हुन्छ।

यथार्थ यरूशलेमलाई चेतावनी प्रस्तुत गर्ने मानिस टाइटसको घेराबन्दीको समयमा मरे। उनी विनाशको बेला मरेनन्, तर विनाशभन्दा अघिको घेराबन्दीको दौरान मरे, किनकि यरूशलेमको विनाशमा एक जना पनि ख्रीष्टियन मरेनन्।

“सात वर्षसम्म एक जना मानिस यरूशलेमका सडकहरूमा माथि-तल गर्दै, त्यस सहरमाथि आउन लागेका विपत्तिहरूको घोषणा गरिरहे। दिनमा र रातमा उसले यो उग्र विलाप-गीत गाइरह्यो: ‘पूर्वबाट एउटा स्वर! पश्चिमबाट एउटा स्वर! चारै बतासहरूबाट एउटा स्वर! यरूशलेमको विरुद्धमा र मन्दिरको विरुद्धमा एउटा स्वर! दुलहाहरू र दुलहीहरूका विरुद्धमा एउटा स्वर! सारा जनताका विरुद्धमा एउटा स्वर!’—Ibid. यस अनौठो प्राणीलाई कैद गरियो र कोर्ला लगाइयो, तर उसको ओठबाट कुनै गुनासो निस्केन। अपमान र दुर्व्यवहारको उत्तरमा उसले यत्ति मात्र भन्यो: ‘हाय, हाय यरूशलेमलाई!’ ‘हाय, हाय त्यसका बासिन्दाहरूलाई!’ उसले पूर्वकथन गरेको घेराबन्दीमा मारिएसम्म उसको चेतावनीको पुकार रोकिएन।” The Great Controversy, 29, 30.

उक्त मानिस घेराबन्दीको समयमा मरे, तर अन्तिम विनाशमा होइन, र अन्तिम विनाशले अनुग्रह-अवधिको समाप्ति तथा अन्तिम सात विपत्तिहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यसैले उक्त मानिस पहिलो घेराबन्दीको समयमा यरूशलेम छोड्नुपर्ने सन्देशको प्रतीक हो। त्यसपछि ख्रीष्टियनहरू भागे, र पहिलो साढे तीन वर्षमा उक्त मानिस यरूशलेममा नमर्ने एउटा समूहको प्रतीक थियो, अनि दोस्रो साढे तीन वर्षमा ऊ अनुग्रह-अवधि समाप्त हुनुअघि मर्ने अन्तिम ख्रीष्टियनहरूको प्रतीक हो। पहिलो अवधिमा उसले एक लाख चवालीस हजारलाई चिन्हित गर्दछ, र दोस्रो साढे तीन वर्षको अवधिमा उसले दोस्रो अवधिमा मर्ने ठूलो भीडलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

त्यस मानिसको सन्देश इतिहासकारद्वारा अभिलेखित गरिएको थियो, र त्यसलाई छ वटा स्वरहरूद्वारा प्रस्तुत गरिएको थियो। अन्ततः जब उनी कैदमा परे, तब उनको सातौँ र अन्तिम सन्देश यरूशलेम र त्यसका बासिन्दाहरूमाथि “हाय, हाय” थियो। अभिलेखित पहिलो “स्वर” “पूर्वबाट आएको स्वर” थियो, र उनको अन्तिम सन्देश “हाय” थियो। उनको सन्देशको पहिलो तत्त्व र अन्तिम तत्त्व त्यो बाइबलीय प्रतीक थियो जसले इस्लामलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, किनकि बाइबलमा इस्लाम “पूर्व” का सन्तानहरू हुन्, र तिनीहरू “पूर्वी बतास” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। उनको अन्तिम सन्देशमा “हाय” शब्दको दोहोरो प्रयोगले आधुनिक बाबेलको अन्त्यलाई प्रतिबिम्बित गर्दछ, जब पृथ्वीका राजाहरू तीन पटक “हाय, हाय, त्यो महान् सहर” भन्दै कराउँछन्। प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारमा रहेका ती तीन पदहरूमा “alas” भनेर अनुवाद गरिएको यूनानी शब्द, अध्याय आठ, पद तेह्रमा “woe” भनेर अनुवाद गरिएको छ।

अनि मैले हेरेँ, र स्वर्गको बीच भागमा उडिरहेको एउटा स्वर्गदूतलाई सुनेँ, जसले ठूलो स्वरले यसो भनिरहेको थियो, “हाय, हाय, हाय, पृथ्वीका बासिन्दाहरूलाई, ती तीन स्वर्गदूतहरूको तुरहीका बाँकी आवाजहरूको कारण, जो अझै फुक्न बाँकी छन्!” प्रकाश ८:१३।

मानिसद्वारा गरिएको “हाय, हाय” को घोषणा तीन विपत्तिहरूको त्रिविध अनुप्रयोगलाई जनाउँछ, किनकि पहिलो विपत्तिका तत्त्वहरू, दोस्रो विपत्तिका तत्त्वहरूसँग “पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति” संयोजित हुँदा, तेस्रो विपत्तिका तत्त्वहरूलाई चिन्हित गर्छन्; जसरी अध्याय अठारमा पृथ्वीका राजाहरूले गरेका “हाय, हाय” का तीन अभिव्यक्तिहरूले, पहिलो र दोस्रो विपत्तिद्वारा स्थापित भएअनुसार, तेस्रो विपत्तिलाई जनाउँछन्। मानिसको सन्देशको आरम्भ र अन्त्यले तेस्रो विपत्तिको इस्लामको सन्देशलाई प्रतिरूपित गरेको थियो।

उनको सन्देशको पहिलो अभिव्यक्ति “पूर्व” बाट आएको एउटा स्वर थियो, र “पूर्व” इस्लामको प्रतीक हो, तर यो पूर्वबाट उदय हुने छाप लगाउने स्वर्गदूतको पनि पहिचान हो।

यी कुराहरूपछि मैले पृथ्वीका चार कुनामा उभिरहेका चार स्वर्गदूतहरू देखें, जसले पृथ्वीका चार वायुलाई थामिरहेका थिए, ताकि न त पृथ्वीमाथि, न समुद्रमाथि, न कुनै वृक्षमाथि नै बतास चलोस्। अनि मैले पूर्वतिरबाट उक्लँदै आएको अर्को स्वर्गदूत देखें, जससँग जीवित परमेश्वरको छाप थियो; र उसले ती चार स्वर्गदूतहरूलाई, जसलाई पृथ्वी र समुद्रलाई हानि पुऱ्याउने अधिकार दिइएको थियो, ठूलो स्वरले पुकारेर भन्यो, “हामीले आफ्ना परमेश्वरका दासहरूलाई तिनीहरूका निधारमा छाप नलगाइसकुन्जेल पृथ्वीलाई, न समुद्रलाई, न वृक्षहरूलाई नै हानि पुऱ्याओ।” अनि छाप लगाइएकाहरूको संख्या मैले सुनें; र इस्राएलका सन्तानहरूका सबै कुलहरूबाट एक लाख चवालीस हजार जनालाई छाप लगाइयो। प्रकाश 7:1-4।

कर्मेल पर्वतमा एलियाहको कथामा, जब उनले समुद्रतर्फ हेरेर एउटा बादल देखे, तब उनी पश्चिमतर्फ हेर्दै थिए, किनकि कर्मेल पर्वत भूमध्यसागरतटको नजिक अवस्थित छ।

सातौँ पटकमा यस्तो भयो कि त्यसले भन्यो, “हेर, समुद्रबाट मानिसको हातजत्रो एउटा सानो बादल उठिरहेको छ।” अनि उसले भन्यो, “माथि जाऊ, आहाबलाई भन, ‘आफ्नो रथ तयार पार, र तल जाऊ, नत्र वर्षाले तिमीलाई रोक्नेछ।’” 1 राजाहरू 18:44।

एलियाह पश्चिमतर्फ, भूमध्यसागरको दिशामा मुख फर्काएर उभिएका हुनेथिए। लूका अध्याय बाह्रमा, ख्रीष्टले आफ्नो सन्देश विभाजनको सन्देश भएको कुरा गर्नुहुन्छ।

के तिमीहरू ठान्छौ कि म पृथ्वीमा शान्ति दिन आएको हुँ? म तिमीहरूलाई भन्दछु, होइन; बरु विभाजन ल्याउन। किनकि अबदेखि एउटै घरमा पाँच जना विभाजित हुनेछन्—तीन जना दुई जनाको विरुद्धमा, र दुई जना तीन जनाको विरुद्धमा। पिता पुत्रको विरुद्धमा विभाजित हुनेछन्, र पुत्र पिताको विरुद्धमा; आमा छोरीको विरुद्धमा, र छोरी आमाको विरुद्धमा; सासू आफ्नी बुहारीको विरुद्धमा, र बुहारी आफ्नी सासूको विरुद्धमा। अनि उहाँले मानिसहरूलाई यो पनि भन्नुभयो, जब तिमीहरू पश्चिमतर्फबाट बादल उठेको देख्छौ, तुरुन्तै भन्छौ, पानी पर्न आउँदैछ; र त्यस्तै हुन्छ। अनि जब तिमीहरू दक्षिणी हावा चलेको देख्छौ, भन्छौ, गर्मी हुनेछ; र त्यस्तै भएर जान्छ। हे कपटीहरू, तिमीहरू आकाश र पृथ्वीको स्वरूप छुट्याउन सक्छौ; तर यो समय किन छुट्याउन सक्दैनौ? लूका 12:51-56।

यरूशलेमलाई पठाइएको सन्देशवाहकको सन्देशमा अल्फा र ओमेगाको हस्ताक्षर विद्यमान छ, किनकि आदि र अन्त्यले तेस्रो हायको इस्लामलाई चिन्हित गर्दछ, र “पूर्व”को स्वरद्वारा यसले एकै साथ इस्लामको सन्देशलाई छाप लगाउने सन्देशको रूपमा पनि चिन्हित गर्दछ। “पश्चिम”बाट आएको “दोस्रो स्वर”ले पछिल्लो वर्षालाई चिन्हित गर्दछ, जुन अन्तिम वर्षा हो, र सबै अगमवक्ताहरूले अन्तिम दिनहरूकै विषयमा सम्बोधन गरिरहेका छन्। “पश्चिम”को सन्देश पछिल्लो वर्षाको सन्देशको प्रतीक हो, जसले उपासकहरूका दुई वर्ग उत्पन्न गर्दछ। एउटा वर्गले पछिल्लो वर्षाको सन्देशलाई चित्र सक्दैन, किनकि तिनीहरूले “यस समयलाई छुट्याउँदैनन्।”

दूतको सन्देशको अर्को तत्त्व “चार वायुहरू” को आवाज हो, जुन सिलबन्दीको सन्देश पनि हो र तेस्रो धिक्कारद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको इस्लामको क्रोधित घोडाको सन्देश पनि हो। अर्को तत्त्व यरूशलेम र मन्दिरको विरुद्धमा छ; यसरी यसले सबै अगमवक्ताहरूको त्यो सन्देशलाई चिन्हित गर्दछ, जसले त्यस्ता मानिसहरूको एक वर्गलाई पहिचान गर्छ जो उपेक्षित हुँदै गइरहेका छन्, किनकि उनीहरूले आफ्नो मुक्तिको दाबी ख्रीष्टमा होइन, तर मन्दिरमा र परमेश्वरका चुनिएका मानिसहरूका रूपमा आफ्नो वंशगत पहिचानमा आधारित गरेका छन्। तिनीहरू ती हुन्, जो पवित्र इतिहासभरि “परमप्रभुको मन्दिर, परमप्रभुको मन्दिर हामी नै हौं” भनी घोषणा गर्नेहरूका रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। यरूशलेम र मन्दिरको विरुद्धको सन्देश नै लाओडिसियाको सन्देश हो।

“मण्डली पवित्र आत्माको शक्तिद्वारा जीवन्त नभएकोमा अचम्म मान्नुपर्ने कुनै आवश्यकता छैन। पुरुषहरू र स्त्रीहरूले ख्रीष्टले दिनुभएको शिक्षा पन्छाइरहेका छन्। क्रोध र लोभले विजय प्राप्त गरिरहेका छन्। आत्मा-मन्दिर दुष्टताले भरिएको छ। त्यहाँ ख्रीष्टका लागि कुनै स्थान छैन। मानिसहरू आफ्नै विकृत मार्गहरू पछ्याउँछन्। तिनीहरूले मुक्तिदाताका वचनहरूमा ध्यान दिँदैनन्। तिनीहरू आफैँलाई आफ्नै नियन्त्रणमा सुम्पन्छन्, हप्कीहरू र चेतावनीहरूलाई अस्वीकार गर्दै, यहाँसम्म कि सामदान आफ्नो स्थानबाट हटाइन्छ, र आत्मिक विवेक मानवीय विचारहरूले भ्रमित हुन्छ। सेवामा न्यून भए तापनि, तिनीहरूले आफैँलाई धर्मी ठहराउँदै यसो भन्छन्, ‘परमप्रभुको मन्दिर, परमप्रभुको मन्दिर हामी हौं।’ तिनीहरूले आफ्नै कल्पनाको ज्योति पछ्याउन परमेश्वरको व्यवस्था पन्छाउँछन्।” Review and Herald, April 8, 1902.

त्यसपछि दूतले आफ्नो चेतावनी-सन्देशको स्वर दुलहा र दुलहीहरूका विरुद्ध उठाए, “पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति” को कार्यपद्धतिको प्रतीकरूपमा; किनकि अन्तिम दिनहरूको भविष्यसूचक रेखा ठ्याक्कै नूहाका दिनहरूको भविष्यसूचक रेखाजस्तै हुनेछ, जब तिनीहरू विवाह गरिरहेका थिए, ठीक त्यही समयमा जब विनाशको जलप्रलय तिनीहरूका सांसारिक अभिलाषा र योजनाहरूलाई बगाएर लैजान उद्यत थियो।

“बाइबलले घोषणा गर्दछ कि अन्तिम दिनहरूमा मानिसहरू सांसारिक प्रयत्नहरू, विलास, र धन-आर्जनमा निमग्न रहनेछन्। तिनीहरू अनन्त वास्तविकताप्रति अन्धा हुनेछन्। ख्रीष्ट भन्नुहुन्छ, ‘नोहाका दिनहरू जस्ता थिए, मानिसको पुत्रको आगमन पनि त्यस्तै हुनेछ। किनकि प्रलयअघि का दिनहरूमा, नोहा जहाजभित्र प्रवेश गरेको दिनसम्म, तिनीहरू खाइरहेका, पिइरहेका, विवाह गरिरहेका र विवाहमा दिइरहेका थिए, र प्रलय आइपुगेर तिनीहरू सबैलाई बगाएर नलागेसम्म तिनीहरूले केही जान्दैनथे; मानिसको पुत्रको आगमन पनि त्यस्तै हुनेछ।’ मत्ती 24:37-39।”

“आज पनि यस्तै छ। मानिसहरू लाभको खोज र स्वार्थी भोगविलासतर्फ यसरी दौडिरहेका छन्, मानौं कुनै परमेश्वर छैन, कुनै स्वर्ग छैन, र कुनै परलोक छैन। नूहाको समयमा मानिसहरूलाई तिनीहरूको दुष्टतामा झस्काउन र तिनीहरूलाई पश्चात्तापतर्फ बोलाउन जलप्रलयको चेतावनी पठाइएको थियो। त्यसरी नै, ख्रीष्टको शीघ्र आगमनको सन्देश मानिसहरूलाई सांसारिक कुराहरूमा तिनीहरूको तल्लीनताबाट जगाउनका लागि अभिप्रेत गरिएको हो। यो तिनीहरूलाई अनन्त वास्तविकताहरूको बोध गराउन जागृत तुल्याउने उद्देश्यले दिइएको हो, ताकि तिनीहरूले प्रभुको मेजको निमन्त्रणाप्रति ध्यान दिन सकून्।”

“सुसमाचारको निमन्त्रणा सारा संसारलाई—‘हरेक जाति, कुल, भाषा, र मानिस’—दिइनु पर्नेछ।” प्रकाश 14:6। चेतावनी र कृपाको अन्तिम सन्देशले आफ्नो महिमाले समस्त पृथ्वीलाई उज्यालो पार्नुपर्नेछ। यो धनी र दरिद्र, उच्च र निम्न—सबै वर्गका मानिसहरूसम्म पुगनुपर्नेछ। “‘राजमार्गहरू र बारबिरुवातिर निस्क,’ ख्रीष्ट भन्नुहुन्छ, ‘र तिनीहरूलाई भित्र आउन बाध्य पार, ताकि मेरो घर भरियोस्।’” Christ’s Object Lessons, 228.

चेतावनीको अन्तिम तत्त्व अधिल्लो अंशमा जोड दिएर प्रस्तुत गरिएको छ। “सबै मानिसहरू” विरुद्धको स्वरको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको सन्देश अनन्त सुसमाचार हो, जसले उद्धार पाउनका लागि सुसमाचारका आवश्यकताहरू पूरा गर्नुपर्ने अपरिहार्यतालाई चिन्हित गर्दछ। अनन्त सुसमाचारको पहिलो आवश्यकता परमेश्वरको भय मान्नु हो, र त्यो भय यस वास्तविकतामा आधारित छ कि जीवित परमेश्वरका पुत्र ख्रीष्टलाई क्रूसमा चढाउने कारण हाम्रा पापहरू नै थिए।

येरूशलेमप्रति उनको सात वर्षे सेवाकालमा सन्देशवाहकको प्रत्येक तत्त्वले अनन्त सुसमाचारको प्रतिनिधित्व गर्थ्यो, जुन ठीक त्यही सुसमाचार थियो जो ख्रीष्टले सन् 27 देखि सन् 34 सम्म धेरैसँग करारलाई दृढ पार्नुभएको सात वर्षको अवधिमा प्रस्तुत गरिएको थियो। यही नै त्यो अनन्त सुसमाचार पनि हो, जो अन्तिम दिनहरूका अन्तिम दुई अवधिहरूमा घोषणा गरिन्छ, र यो पछिल्ला वर्षाको सन्देशसँग विशिष्ट रूपमा सम्बन्धित छ, किनकि यो तेस्रो विपत्तिको इस्लामसम्बन्धी सन्देश हो। यसले एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने कार्य, गहुँ र सामा छुट्याइने कार्य, सामाको लाओडिसेयाको अवस्था, र भविष्यवाणीको त्रिविध प्रयोगलाई पछिल्ला वर्षाको कार्यविधिको प्रतीकको रूपमा पहिचान गर्दछ, जुन “line upon line” हो।

त्यस इतिहासका सात वर्षको सन्देश भविष्यवाणीय रूपमा “प्रतिशोधका दिनहरू” भित्र स्थापित गरिएको छ, जुन ख्रीष्टको सन्देश र कार्यको सर्वप्रथम उल्लेखकै एक अङ्ग थियो; र उहाँको सन्देश तथा कार्य अन्तिम दिनहरूमा एक लाख चवालीस हजारद्वारा पुनरावृत्त गरिनुपर्नेछ। त्यसपछि तिनीहरूले आफ्नो सन्देशलाई “परमेश्वरको प्रतिशोधका दिनहरू” को भविष्यवाणीय परिप्रेक्ष्यभित्र पहिचान गर्नेछन्। परमेश्वरको “प्रतिशोध” का दुई बाइबलीय रूपहरू उहाँको वचनभित्र प्रस्तुत गरिएका छन्—उहाँको आफ्ना प्रजामाथिको प्रतिशोध, र उहाँका शत्रुहरूमाथिको प्रतिशोध पनि।

लेवीयव्यवस्था २६ का “सात समय” उहाँका विद्रोही जनहरूमाथि परमेश्वरको प्रतिशोधलाई दृष्टान्तित गर्दछ, र त्यस प्रतिशोधमा पवित्रस्थान तथा सेनाको शाब्दिक र आत्मिक दुवै प्रकारको कुल्चाइ पनि समावेश छ। पवित्रस्थान र सेनाको कुल्चाइको प्रतीकात्मकताभित्र परमेश्वरका शत्रुहरूमाथि उहाँको प्रतिशोधको प्रतीकात्मकता पनि प्रस्तुत गरिएको छ। अन्तिम दिनहरूमा उहाँका जनहरूमाथिको परमेश्वरको प्रतिशोधलाई चाँडै आउन लागेको आइतवारको व्यवस्थाको समयमा लाओडिसियाली एड्भेन्टवादलाई उकेलिदिनुका रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। त्यस मार्गचिह्नमा आधुनिक बाबेलमाथिको उहाँको प्रतिशोध पनि आरम्भ हुन्छ।

लाओडिसीयन एड्भेन्टवादमाथि जीवितहरूको अन्वेषणात्मक न्याय, जसको पश्चात् टायरकी वेश्यामाथि तथा त्यसले चढेको र जसामाथि त्यसले राज्य गर्दछ त्यो जनावरमाथि कार्यकारी न्याय आउँछ, अन्तिम दिनहरूको भविष्यसूचक इतिहास हो, जहाँ हरेक दर्शनको प्रभाव पूरा हुन्छ। हरेक दर्शनलाई ती दुई भविष्यसूचक अवधिहरूमाथि लागू गरिनुपर्छ, किनकि पछिल्लो वर्षाको कार्यविधि भनेको भविष्यसूचक पङ्क्तिमाथि भविष्यसूचक पङ्क्तिको अनुप्रयोग हो। ती दुई इतिहासहरूको आरम्भमा येशूले एउटा “चिन्ह” पहिचान गर्नुभयो, जसले प्रमाणित गर्दछ कि त्यस बिन्दुमा जीवित रहेकाहरू पृथ्वीको इतिहासको अन्तिम पुस्ताभित्र छन्।

पहिलो अवधि २००१ सेप्टेम्बर ११ मा एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाउने कार्य आरम्भ हुँदा सुरु भयो। लूका एक्काइसमा ख्रीष्टले चिनाउनुभएको “चिह्न” त्यही वेमार्कभित्र स्थापित गरिएको थियो।

हामी यस अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“अब, हे भाइहरू, परमेश्वरले हामीलाई लालटिन बोक्ने मानिससँग हाम्रो स्थान लिन चाहनुहुन्छ; हामी त्यो स्थान लिन चाहन्छौं जहाँ ज्योति छ, र जहाँ परमेश्वरले तुरहीलाई निश्चित स्वर दिनुभएको छ। हामी तुरहीलाई निश्चित स्वर दिन चाहन्छौं। हामी अन्योलमा परेका थियौं, र हामी सन्देशमा थियौं, र मण्डलीहरू मर्न तयार छन्। तर अब यहाँ हामी पढ्छौं: ‘And after these things I saw another angel come down from heaven, having great power; and the earth was lightened with his glory. And he cried mightily with a strong voice, saying, Babylon the great is fallen, is fallen, and is become the habitation of devils, and the hold of every foul spirit, and a cage of every unclean and hateful bird’ [Revelation 18:1, 2].”

“अब, यदि स्वर्गको ज्योति हाम्रो सामु आउँदा त्यसको कुनै अंशलाई पनि चित्र सक्ने अवस्थामा हामी छैनौं भने, त्यस सन्देशको विषयमा हामीले कसरी केही जान्न सक्नेछौं? अनि, जब हामीसँग परमेश्वरको आत्मा ले तिनीहरूलाई पठाउनुभएको हो भन्ने प्रमाणको एक कण पनि हुँदैन, तब हामीसँग सहमत हुने कसैबाट कुनै कुरा आउँदा हामी त्यसलाई अति अन्धकारपूर्ण छल पनि त्यत्तिकै चाँडो ग्रहण गर्नेछौं। ख्रीष्टले भन्नुभयो, ‘म मेरा पिताको नाउँमा आएको छु, तर तिमीहरूले मलाई ग्रहण गर्दैनौं’ [यूहन्ना 5:43 हेर्नुहोस्]। अब, मिनियापोलिसको सभादेखि यता यहाँ निरन्तर हुँदै आएको काम ठ्याक्कै यही हो। किनकि परमेश्वरले आफ्नो नाउँमा यस्तो सन्देश पठाउनुहुन्छ, जो तिमीहरूका धारणासँग मेल खाँदैन, त्यसैले [तिमीहरू निष्कर्ष निकाल्छौं] कि त्यो सन्देश परमेश्वरबाट आएको हुन सक्दैन।” Sermons and Talks, volume 1, 142.